UN START GREŞIT, PARŢIAL JUSTIFICAT, N-A ÎMPIEDICAT ECHIPA NAŢIONALĂ SĂ CONFIRME AŞTEPTĂRILE LA NICOSIA

5—1 PUTEA FI 7—1 ŞI CHIAR MAI MULT

De la trimisul nostru special AUREL NEAGU

Parcă meciul România—Cipru a fost un basm...

E simbătă seara, e chiar noapte, au sosit şi primele ore ale duminicii din 4 decembrie şi multiplele impresii roiesc încă în jurul maşinii de scris. Nu-i timp de sedimentare. Peste cîteva ore doar, vom zbura spre Tel Aviv şi pînă la plecare, tot ceea ce citiţi scris din Nicosia trebuie să fie gata, căci singura posibilitate de a transmite reportajul la Bucureşti ne-o oferă spicherul radiodifuziunii, Ion Mureşanu, care pleacă în acelaşi timp cu noi, dar în direcţie inversă, acasă.

Colegul nostru a fost un norocos. El a transmis doar partea a doua a întîlnirii, cînd fotbaliştii noştri s-au răzbunat pe golul primit în prima repriză şi au înscris cinci goluri spectaculoase, astfel că a fost scutit de a da prea multe explicaţii despre ceea ce s-a întîmplat în primele 45 de minute. Ne-a lăsat nouă această dificultate care se estompează totuşi, datorită finişului spectaculos, exuberant chiar, oferit de echipa noastră pe stadionul „Ga-Si-Pi" din Nicosia.

De fapt, între logică şi sentiment se dă o luptă. Din nou o jumătate de meci a fost negativă, mai ales ca scor, dar pe de altă parte prea a fost frumoasă revenirea şi atît de tranşant şi exploziv galopul din a doua jumătate a întîlnirii, încît am fi tentaţi să trecem cu vederea golul înscris de Costakis, 0—1 de la pauză, dar... Dar nu se poate !

Ne-am obişnuit să fim analitici, şi trebuie să continuăm, fiindcă prinde bine mecanismului echipei naţionale pe care îl dorim, desigur, reglat ca un ceasornic, fără să uităm totuşi că fotbalul este un joc.

Ce a determinat momentele critice ?

Apropierea de echipa naţională te face să simţi bine pulsul jucătorilor. Meciul cu Italia a fost o grea încercare şi am fost de acord cu toţii că în pofida înfrîngerii, scorul de 3—1 a fost exagerat, deoarece echipa noastră a făcut una din cele mai bune partide în deplasare în faţa unei formaţii valoroase, necruţătoare pe teren propriu. Trecînd din punct de vedere moral în mod satisfăcător peste acest greu obstacol, componenţii echipei naţionale au privit mult mai relaxat meciul cu Cipru, echipă a cărei valoare internaţională este cunoscută ca fiind redusă în soccerul european. Obţinerea victoriei nu era pusă la îndoială, problema fiind doar modul în care aceasta poate fi realizată şi, desigur, că doream cu toţii ca reprezentativa noastră să facă aici, la Nicosia, o partidă excelentă.

Noutăţile aflate la sosirea în capitala Ciprului ne-au mai temperat din zelul iniţial. Echipa gazdă urmase un program minuţios de pregătire, doi dintre titularii săi jucaseră unul în Anglia (stoperul Costas) şi altul în Grecia (centrul atacant Krystalis), posedă o mare viteză şi joacă atletic, obişnuiţi să acţioneze astfel pe un teren cu totul nou pentru fotbaliştii noştri (pămînt în loc de gazon).

Joia trecută, imediat după sosirea la Nicosia, lotul nostru reprezentativ a făcut un antrenament de o oră pe terenul de joc pentru ca după aceea toţi jucătorii, fără excepţie, să constate că efortul a fost cît pentru două antrenamente şi crampoanele ghetelor sînt pe jumătate tocite din cauza duritătii terenului. Uşoara relaxare programată vineri pe stadion a trebuit să fie suspendată din cauză că jucătorii se mai resimţeau încă de pe urma antrenamentului anterior.

In ciuda acestor dificultăţi, modul de apreciere a întîlnirii n-a fost schimbat. Echipa privea jocul cu multă încredere în forţele ei şi totuşi surpriza a venit.

Din nou gol primit din greşeală de apărare

La începutul partidei, Ciprul a atacat dezlănţuit aşa cum procedează orice echipă gazdă. Caracteristicile jocului echipei cipriote s-au dezvăluit repede. Joc în viteză, cu pase în lungime, cu fugă după minge, în scopul de a surprinde. Jucătorii români au acţionat calm şi au reuşit să întrerupă firul cîtorva acţiuni, însă ei au repus mingea în joc fără adresă, oferind astfel posibilitatea adversarilor să revină în atac. Lipsa de precizie a dus la enervare şi la păcatul obişnuit în asemenea situaţii, acela de a intra în jocul adversarilor, astfel că atacurile echipei noastre erau sporadice, acţiunile colective şi constructive se epuizau în faşă, deci fructificările nu puteau apare.

După aproximativ 20 de minute, personalitatea echipei României a început să prindă contur, fără ca ceva deosebit să se fi întîmplat în defavoarea ei. Din minutul 30 iniţiativa începe să-i aparţină pentru ca, o dată cu dominarea, să apară şi unele „numere personale", în care se integrează pînă şi mezinul reprezentativei, Lucescu. Pe teren se aude vocea de stentor a lui Dan Coe: „Jucaţi serios !" Avem impresia că este ascultat. În min. 35 se creează prima ocazie mare de gol. Portarul Elefteriadis este depăşit de fază, Frăţilă trimite mingea în gol, dar Plutis o respinge de pe linia porţii cu o lovitură de cap. In faza următoare, Dobrin îi driblează pe Pambulis şi Tufis şi de la 16 m trage cu sete, de data aceasta pe sus şi nu pe jos ca la Neapole şi iată că bara îl salvează pe portarul cipriot de la gol. **In această perioadă, cînd deschiderea scorului surîdea din plin echipei noastre, echipa Ciprului beneficiază de o lovitură liberă în jumătatea sa de teren. Plutis trimite mingea la Krystalis, lung, în apropierea careului nostru. Krystalis, cel mai bun jucător al echipei gazdă, a trecut mingea peste Nunweiller III, la Costakis. Dan Coe a ezitat să-l atace, a întins tîrziu piciorul şi acesta a şutat în plin de la 10 m, puternic, fără ca M. Ionescu să mai poată interveni. 0—1, o situaţie neaşteptată atît înainte de joc cît şi în timpul jocului, mai cu seamă în ultimele minute ale reprizei în care echipa României obţinuse un avantaj net în joc.**

O nouă acţiune de atac a echipei noastre. Pîrcălab a depăşit doi adversari şi va şuta la poarta echipei cipriote

Este inutil să vă descriu entuziasmul din tribune. Vi-l imaginaţi, desigur. Se anunţa o nouă senzaţie în fotbalul european ? Trebuie să spun că după acest gol n-am avut nici un moment senzaţia unui eventual eşec.

Echipa, cu Pîrcălab în frunte, a contraatacat. Ca de obicei, adversarul lui direct, Kureas, l-a faultat în apropiere de 16 m. Dan a venit să-şi repare greşeala în careul advers. La fel ca în meciul cu Polonia, asemenea unui bolid. Pîrcălab a executat lovitura în dreptul acestuia, Dan s-a întins ca un arc, a lovit cu capul, la fel ca în fotografia de pe coperta numărului 26 al revistei noastre, dar mingea a trecut cîţiva centimetri peste bară. Era minutul 41. **Atacurile continuă şi în minutul 44 un irezistibil „un-doi" executat de Dobrin şi Pîrcălab pune pe ultimul în situaţie de gol şi... gol.** Uluit de viteza acestei execuţii şi probabil, mai puţin obişnuit cu asemenea faze care derutează şi pe arbitri mai experimentaţi, tuşierul maltez a semnalat ofsaid. Pîrcălab s-a supărat, s-a certat cu arbitrul în cauză, acesta l-a reclamat colegului său de la centru, dar totul a rămas ca mai înainte. Era min. 44 şi repriza s-a încheiat cu 1—0 pentru Cipru.

Mai mult decît o simplă schimbare la faţă

N-am invidiat de fel pe jucătorii noştri în timpul pauzei. **Au fost foarte aspru dojeniţi cu atît mai mult cu cît unii din ei au vrut să învinovăţească mai întîi terenul, mingea şi jocul forte ai adversarilor ! Evident că vina principală era a lor. Nu abordaseră în profunzime meciul, aşteptînd ca victoria să le revină pînă în cele din urmă pe baza diferenţei de valoare.**

Bine le-a mai prins săpuneala ! S-au dezlănţuit la reluarea jocului şi au realizat o repriză de fotbal debordant. Au egalat după trei minute (**Dridea I**) şi au luat conducerea un minut după aceea (**Lucescu**). **Noua repriză a întors rezultatul în favoarea noastră în numai cinci minute, însă situaţia aceasta nu repara totul.** Diferenţa de scor se impunea şi, aşa cum acţiona în continuare echipa, era evident că va mai înscrie goluri. Echipa Ciprului a înţeles că visul de victorie s-a spulberat şi s-a retras în apărare, lăsînd doar un înaintaş în jumătatea noastră de teren, pe Costakis. Adversarii noştri n-au avut de unde să ştie ce fel de resurse ascunde formaţia României, atît de cuminte în repriza întîi. Nici noi n-am crezut că Pîrcălab va face abstracţie de intervenţiile puternice ale adversarilor şi va zburda peste apărătorii ciprioţi ! N-a fost chip să fie oprit ! Partea dreaptă, pe unde s-a infiltrat în permanenţă şi Ghergheli, unde a venit şi **Popa adesea în atac, a fost punctul forte ale echipei.** De aici s-au creat următoarele trei goluri marcate de **Frăţilă**, de două ori şi **Dridea I** din nou. Mare, foarte mare, a fost dorinţa lui Pîrcălab să înscrie un gol, dar şuturilor acestuia s-au opus fie portarul Elefteriadis, fie chiar... parteneri lui Pîrcălab. La înscrierea golului al 5-lea, Pîrcălab a şutat puternic, Dridea I însă a deviat mingea în gol, astfel că nici de această dată ambiţia răsfăţatului nostru internaţional nu s-a realizat.

După pecetluirea scorului, Pîrcălab a ratat numai de la 6 m de poartă. Frăţilă l-a imitat repede, iar Lucescu a avut cea mai mare dintre ultimele ocazii de a mări scorul cu 3 minute înainte de finalul partidei. De la 4 m de poartă a trimis mingea cu capul peste bară ! Şi rezultatul a rămas 5—1.

Echipa naţională ar fi trebuit şi ar fi putut să înscrie mai multe goluri decît cinci. De ce punem problema golurilor ? Pentru eventualitatea în care, ajungînd la egalitate de puncte cu Italia, de-

(Continuare în pag. a 12-a)

CIPRU — ROMÂNIA 1—5 (1—0).
STADION : „Ga-Si-Pi", pămînt cu denivelări, impropriu pentru joc internaţional de nivel continental.
TIMPUL : ideal pentru fotbal.
SPECTATORI : 11 000, foarte sportivi şi obiectivi.
AU MARCAT : Costakis (min. 39) pentru Ciprul şi Dridea I (2) în min. 49 şi 82, Frăţilă (2) în min. 65 şi 74 şi Lucescu în min. 51.
CIPRU : Elefteriadis — Katos, Costas, Kureas — Plutis, Totis — Nicachis, Krystalis, Pambulis, Costakis, Stilianu.
ROMÂNIA : M. Ionescu — Popa, Nunweiller III, Dan Coe, Deleanu — Ghergheli, Dobrin — Pîrcălab, Frăţilă, Dridea I, Lucescu.
ARBITRI : Artur Lentini (la centru) şi Naudi şi Bonett la tuşe, au condus satisfăcător.

COMPORTAREA JUCĂTORILOR

M. IONESCU a avut de apărat doar cîteva şuturi. Nu se face vinovat de primirea golului întrucît execuţia loviturii a fost imparabilă. În a doua repriză el a apărat foarte bine o lovitură expediată de Pambulis, sub bara transversală, trimiţînd mingea în corner.

POPA, după un început evaziv şi unele greşeli din primele 30 de minute de joc, s-a comportat foarte bine, devenind foarte activ şi în atac. Frăţilă a înscris golul al 4-lea din pasa lui Popa care a făcut o cursă frumoasă pe extrema dreaptă.

NUNWEILLER III a avut ezitări atunci cînd echipa a fost în apărare şi a greşit la primirea golului. După pauză a jucat satisfăcător.

DAN COE a fost un bun mobilizator al colegilor săi şi a avut capacitatea de luptă necesară, însă obişnuieşte de la un timp să se retragă prea mult în faţa adversarilor, iar, uneori, ca în faza golului, întîrzie în intervenţie. N-a revenit la nivelul lui cel mai bun.

DELEANU a avut posibilitatea să-şi etaleze jocul din campionat, cu o mare participare în atac. El a fost însă prea prudent.

GHERGHELI s-a comportat tot meciul foarte bine. Neobosit, a alergat mult, s-a infiltrat bine în atac, servindu-l ideal pe Frăţilă la înscrierea celui de al 3-lea gol.

DOBRIN a jucat inegal. El a realizat unele faze spectaculoase şi utile, însă a şi greşit.

PÎRCĂLAB, s-a dovedit de această dată foarte curajos şi insistent. El şi-a desfiinţat pur şi simplu adversarul, cu toate că acesta l-a faultat adesea. În a doua repriză, Pîrcălab a fost irezistibil, a sprintat fulgerător, înşirîndu-şi adversarii pe partea laterală a terenului. El are contribuţie cel puţin pe jumătate la cele două goluri înscrise de Dridea I.

FRĂŢILĂ, în prima repriză joc anemic, pase greşite, o evoluţie sub toate aşteptările. Şi-a revenit însă după pauză cînd a jucat energic, ţintind poarta şi devenind autor a două goluri.

DRIDEA I, ca deobicei, a muncit foarte mult, a căutat poziţia favorabilă de gol, anticipînd excelent intenţiile lui Pîrcălab şi concretizîndu-le. Pe parcursul meciului a fost şi el inegal.

LUCESCU a intuit finalizările, a reuşit una şi, cu mai multă atenţie şi şansă, mai putea marca cel puţin un gol. A fost dezavantajat că nu s-a jucat prea mult pe partea lui, însă a şi exagerat uneori prin prelungirea driblingului.